

Nederlands Normalisatie Instituut
T.a.v. Harmen Willemse
Postbus 5059
2600 CB Delft

Mozartstraat 41
2162 AH Lisse
T +31 (0)252 42 43 73
M +31 (0)6 200 021 45
E info@symaco.nl
www.symaco.nl

KvK 28056359
Bankrek. 1551.40.426
VAT 353.73.720.B01

Lisse, 12 augustus 2013.

Betreft: nieuwe ISO CoC Norm

Geachte heer Willemse,

Langzaamaan raken bedrijven gewend aan certificeringssystemen, doch regelmatig wordt de vraag gesteld of deze systemen het beoogde "overall" doel wel dienen. Het ISO initiatief lijkt als "global" harmoniserend brugmodel zeer te verwelkomen. Niettemin een andere kijk op uw initiatief.

Ieder systeem, ook dat van ISO, is niet los te zien van "eigen belang". Hoe groter een marktaandeel of hoe groter een organisatie, des te groter het "eigen belang". Veelal wordt dit nauwelijks (bewust of onbewust) benoemd of onderkend. (Machtige) organisaties als ISO (afdelingen) zien de groei in boscertificatie en CoC (bewust of onbewust?) als een nieuwe bron voor markttuitbreiding en inkomsten. ISO systemen als bv. 9001, 14001, 26000, etc. zijn, zeker wanneer het gaat om milieu, duurzaamheid of duurzaam inkopen al bijna wereldomvattend, doch qua **imago** uit beeld of al weer verouderd geraakt of verdienen een update. Kortom een brug slaan met bv. Een ISO CoC Norm geeft nieuwe impulsen aan ISO.

Internationale bosbeheer systemen als FSC, PEFC (endorsement-systeem), ITTO, FAO, landelijke bos-beheersystemen als bv. Staatsbosbeheer, MTCS, SFI, CSA, LEI, OLB, Cerflor en Certfor, of de landelijke CoC systemen (Keurhout, ECOLabel) etc. zijn allen operationeel in het "veld" van "**bosbeheer**" of "**productketenbeheer**". De veelheid aan systemen bemoeilijkt de controle en/of het vergelijk van criteria en indicatoren op duurzame of legale productie uitermate. "Failure" en daarmee gepaard gaande "hoge kosten" zijn evident.

Helaas, ook binnen het "nieuwe maatschappelijk verantwoord denken en ondernemen", (wellicht is dit zelf ook een systeem te noemen), worden systemen niet "**systemisch** benadert". Systemisch wil in dit verband zeggen dat elk systeem weer zijn "eigen" (ISO) cultuur, historie en maatstaven (toetsen, indicatoren en criteria) (h)erkent. Alsook dat deze systemen eigen (bekende, onbekende, bewuste of onbewuste) aanwezige systeemkrachten en invloeden zullen aanwenden. Bundeling van "systeemkrachten" zou, wanneer ISO dit beoogt en lukt, fenomenaal zijn.

Het is daarom voorspelbaar dat FSC, PEFC en andere NGO's vooralsnog niet staan te trappelen om mee te denken of te doen. Deze "systemen" hebben net als ISO, een "marktpower" opgebouwd. Echter "marktpartijen" (upstream en downstream) vragen niet zozeer om een nieuw systeem of systematiek, doch eerder om vertrouwen, duidelijkheid en verlaging van administratieve lastendruk.

-1 van 3-

Voor duurzame
ontwikkeling in de
hout- en bouwsector

Wanneer de ISO-CoC Norm dit kan bewerkstelligen en (als ik de “Norm” zo mag betitelen een zeer welkome innovatie)! Echter, de oplossing van de huidige CoC problematiek, vergt een “andersdenkende” vooral ook een pragmatische benadering, waarbij alle stakeholders “collectief” bereid moeten zijn om te participeren, om zich te verbinden en te ordenen met andere systemen.

Laten we niet vergeten dat PEFC (met name het systeem van de bouseigenaren, vakbonden en bedrijfsleven) louter is ontstaan als tegenkracht van FSC (voortkomend uit het systeem van NGO's en milieubeweging) en bij opdrachtgevers voor enorme verwarring heeft gezorgd.. Straks is de sector met drie internationale CoC systemen, triple cost, de klos.

Aangezien ISO de CoC problematiek breed en global trekt ontkomt een ISO CoC Norm inzake “bosbeheer” en “ketenbeheer” niet aan andere primaire en secundaire “systeem” belangen. Er is een alfabet aan systemen die eigen belang, bewust of onbewust, willen/zullen opeisen. Om er een paar te benoemen:

- a. Systeem van de papierindustrie
- b. Systeem van de landbouw
- c. Systeem van de houtproductie (natuurlijk beheer en plantage modellen)
- d. Systeem van de houtindustrie (primair, secundair, downstream)
- e. Systeem van de bio massa industrie (REDD, etc)
- f. Systeem van de mijnbouw
- g. Systeem van de grootgrondbezitters
- h. Systeem van de bouseigenaren (familie/eigendom belang)
- i. Systeem van branche organisaties uit hout/papiersector (leden/achterban belang)
- j. Systeem van de wetenschappers (academica belang)
- k. Systeem van de managers (beheer en verdeel belang)
- l. Systeem van de aandeelhouders (rendement belang)
- m. Systeem van opdrachtgevers
- n. Systeem van de criminelen (corruptie en erger)
- o. Systeem van de Overheden (wetgeving, EU-TR, Lacey Act, douane, etc.)
- p. Systeem van de Overheden (economisch belang)
- q. Systeem van de Lokale Overheden (eigen belang Bestuurders, corruptie)
- a. Systeem van lokale bevolkingsgroepen
- b. Systeem van milieubewegingen (internationaal en lokaal)
- c. Systeem van anti-globalisten
- r. Systeem van de NGO's (milieu, arbeid, mensenrechten, etc).
- s. Systemen van certificerende instellingen!!
- t. Systemen van het individu!

Het lijkt een zeer boeiende opgave om deze consultatieronde en inventarisatie te doen vanuit het bruggen slaan met voornoemde “stakeholder systemen” om deze achter een nieuwe “Norm” te krijgen . Om daarna vast te stellen of er experts op elk vak gebied inzetbaar zijn om dit nieuwe “circle framework” te kunnen optuigen. “Gewone” ISO Normen of CoC systemen, gestoeld op “ouderwets management (lineair denkpatronen)”, zijn er al genoeg.

- 3 van 3-

En welke expertise moet daarvoor beschikbaar komen? Alleen FSC en PEFC experts en achterban als voldoende te betitelen lijkt een brug te ver. Zelfs organisaties als een Smartwood, Nepcon, Veritas, Smartwood, SGS, CU, SCS, TFF, TFT, etc. etc. ontberen niet zozeer de juiste kennis, alswel de praktische professionele mankracht om nieuw bedachte systemen te trainen en te controleren.

Daarbij in ogenschouw nemend dat bv FLEG-T en de EUTR2013 al jaren van voorbereiding hebben gevergd, en nu al bijna verzandt in de uitvoering.

Wellicht een goed initiatief van ISO, doch het lijkt van uitermate groot belang om een realistische benadering (invulling/tijdslijn) te schetsen, gekoppeld aan een realistisch kostenmodel met daaraan gerelateerd de meerwaarde (opbrengsten voor wie?).

De vraag dus wie deze ISO Norm “ gaat betalen” en “gebruikersvriendelijk” gaat houden. Kortom meer dan genoeg “open vragen” voor een eerste consultatie ronde in NL. Hopelijk met voldoende kwalitatieve output voor de internationale overleg rondes.

Het is niet de bedoeling tegenwerking te doen, integendeel. Wel realisme in te brengen. Wanneer ISO met de CoC norm daadwerkelijk een bijdrage wil leveren aan de CoC transparantie of lastendruk verlagend wil meedenken in de bos/hout/papier sector, dient men niet onachtzaam te denken over de invoering van een “andere” aanpak. Onder een professionele MVO gedachte is een uitgebreide “stakeholders” analyse evident.

Natuurlijk is een transparante en duidelijke CoC belangrijk en aan te bevelen. Ook de diverse “systemen” zijn voor “structuur” noodzakelijk. Echter te veel “systemen” veroorzaken “chaos” en laten zich niet in één “Norm” persen. De paradox “zonder chaos geen systemen” lijkt omgekeerd van toepassing.

Toch succes met uw “andersdenkend” (?) initiatief.

Symaco is geen lid/deelnemer van ISO-NEN systemen, wel van FSC, PEFC, Keurhout en van MVO Nederland. Symaco stelt zich als adviesbureau onafhankelijk op en heeft geen belang of financiële binding, anders dan uit de markt verkregen advieswerk.

Hoogachtend,

Symaco,
Ted Wiegman
Lisse 12-08-2013.